

Dosarul nr.2ra-1401/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : V. Holban)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎN C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania de Asigurări
„General Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rotari Victor
împotriva Companiei de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni și
Musteață Octavian privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Compania de Asigurări „General Asigurări” Societate pe
Acțiuni și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26
octombrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2018, Rotari a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CA
„General Asigurări” SA și Musteața Octavian cu privire la repararea prejudiciului
material și moral.

În motivare a indicat că, la 19 iunie 2015 a avut loc accidentul rutier cu
implicarea automobilelor de model BMW 730 cu n/î XXX condus de Rotari Victor
și automobilul de model Dacia Logan cu n/î XXX condus de Musteață Octavian.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, vinovat de comiterea
accidentului a fost recunoscut Musteața Octavian, șoferul automobilului de model
Dacia Logan cu n/î SDN 187.

Automobilul a fost asigurat la compania de asigurări „General Asigurări” SA,
polița de asigurare RCAI-003881331 din 27.03.2018.

La 21 iunie 2018, Rotari Victor s-a adresat companiei de asigurări „General
Asigurări” SA în vederea deschiderii dosarului de daune și încasarea despăgubirii,

La 26 iunie 2018 a fost efectuată examinarea automobilului de model BMW
730, cu n/î HOA 925 de către reprezentanții CA „General Asigurări” SA și de către
un expert independent.

Conform raportului de constatare, emis de Exauto-Plus, prejudiciul material
cauzat în urma accidentului rutier constituie suma de 36106,09 lei.

Potrivit raportului de constatare, emis de către reprezentanții CA „General

Asigurări” SA, prejudiciul material cauzat constituie suma de 14708,60 lei.

La solicitarea de a efectua recalcularea pagubei, prin scrisoarea nr. 1449-2018 din 19 iulie 2018, CA „General Asigurări” SA a refuzat recalcularea prejudiciului, motivând prin aceea că, calculele efectuate de către Exauto-Plus nu corespund realității.

Reclamantul a indicat că, suma de 14708,60 lei este insuficientă pentru acoperirea cheltuielilor pentru reparația automobilului.

Prin cererea de cerere de concretizare a acțiunii reclamantul în final a solicitat încasarea din contul CA „General Asigurări” SA a sumei de 44831, cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1345 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de plata taxei de stat, iar din contul lui Musteața Octavian încasarea sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, 100 lei cu titlu de taxa de stat și suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în mod solidar.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 octombrie 2020, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Companiei de Asigurări „General Asigurări” SA în beneficiul lui Rotari Victor suma de 21 398 lei cu titlu de despăgubiri de asigurare, suma de 641,94 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxa de stat, 200 lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea pârâtului și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli asistență juridică, în total suma de 25239,94 lei (douăzeci și cinci mii două sute treizeci și nouă lei și 94 bani).

În rest cererea de chemare în judecată s-a respins, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a conchis că, în speță părțile au prezentat două raporturi de evaluarea a despăgubirii care au stabilit mărimea despăgubirii în quantum diferit.

Însă drept pertinent a reținut raportul de evaluarea a pagubei nr. 1362/06A emis de către „Exauto-Plus” SRL, deoarece potrivit conținutului acestuia drept piesă pentru înlocuire a fost indicate parbrizul, capitonaj superior panou cadru parbriz segment stânga, piese care nu se regăsesc în raportul de evaluare a pagubei nr. 0787-18-RCA emis de SC „Evaluare Plus” SRL, deși conform planșeului fotografici anexat la dosar se stabilește deteriorarea acestor piese.

Totodată, instanța a conchis că, potrivit ordinului de plată nr. 1182 Companiei de Asigurări „General Asigurări” SA a achitat lui Rotari Victor suma de 14708,60 lei cu destinația plății-plata pentru despăgubiri, respectiv a încasat diferența dintre prejudiciul stabilit în mărime de 36106,09 lei și cel achitat în mărime de 21398 lei.

Referitor la cerințele înaintate față de Musteața Octavian instanța de judecată a constatat că acestea sunt neîntemeiate. Musteața Octavian a avut la momentul accidentului o poliță de asigurare de răspundere civilă auto, fapt ce îl absolvă de obligația a despăgubi prejudiciul cauza, fiind transferată această obligația companiei de asigurări.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 noiembrie 2020, Compania de Asigurări „General Asigurări” SA a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 octombrie 2020, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi soluții prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, s-a respins apelul

declarat de Compania de Asigurări „General Asigurări” SA și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 26 octombrie 2020.

La 28 iulie 2021, Compania de Asigurări „General Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, instanțele investite cu judecarea fondului greșit au ajuns la concluzia de admitere a acțiunii.

Recurentul a indicat că, examinând cauza instanțele au interpretat eronat prevederile art. 23 alin.(11), (13), art. 21 alin. (4), (5), (8) din legea nr.414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule.

Instanța de apel și cea de fond au pus la baza determinării mărimii despăgubirii de asigurare raportul de evaluare nr. 1362/06A întocmit în mod unilateral de reclamant, și a fost întocmit de o unitate de specialitate care nu a fost acceptată de părți, ceea ce contravine art.23 alin. 11 din Legea 414.

Raportul de evaluare întocmit de SRL ”Evaluare Plus” nr. 0787-18-RCA a fost întocmit în modul convenit de ambele părți, iar Rotari Victor a fost de acord ca asigurătorul să identifice evaluatori și unități de specialitate care să evalueze suma necesară pentru reparația automobilului reclamantului.

Actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor Legii 414. nr. 414-XVI cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nu pot servi drept temelie pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Raportul de evaluare a pagubei nr.1362/06A efectuat în mod unilateral de reclamant conține piese ce nu urmau a fi înlocuite conform proceselor verbale de constatare a daunelor întocmite de asigurator cu prezența reclamantului. Eronat au fost incluse piese precum: parbriz, capitonaj superior panou cadru parbriz segment stâng, capitonaj pavilion, iar piesa - prag stâng a fost înlocuită în loc de reparare așa cum s-a constatat în procesul verbal de constatare a daunelor.

Instanțele inferioare au apreciat în mod arbitrar procesele verbale de constatare a daunelor nr.0787-18-RCA din 26 iunie 2018 suplimentar din 29 iunie 2018.

Recurentul consideră instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 iunie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs depusă la 28 iulie 2021, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 19 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat de către Rotari Victor la 26 august 2021, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 2021.

Până la data examinării recursului intimații referință nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața

instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Compania de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Compania de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari